

8^ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Αλληλεγγύης
Πάρκο ΦιΞ (Πατησίων & Γαλατσίου)

Παρασκευή 26 Ιούνη
18.00 Εκδήλωση
Από την Παλαιστή μέχρι το Σουδάν: Πόλεμος, αποικιοκρατική & πατριαρχική βία και αντιστάσεις
Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία - ΑΠΟ
21:00 Ρεμπτικό γλέντι
με τις Γιαν Ντιράδ

Σάββατο 27 Ιούνη
18.00 Εκδήλωση
Αντιστάσεις στα παλαιστήματα ενάντια στην κρατική καταστολή, την καπιταλιστική αναδιάρθρωση και την πολεμική έρευνα
Συμμετέχουν: Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/τριών Αθήνας, Αναρχική Σύνταξη Φοιτητών/τριών Quieta Movere (Θεσ/νίκη)
20:30 Hip Hop Live
Sponky, Dinos, Oskari Lafert, Mc Yinka, Αντίγνωμος

Κυριακή 28 Ιούνη
19.00 Εκδήλωση
Η αναμόρφωση της ουτοπίας 90 χρόνια από την Κοινωνική Επανάσταση στην Ισπανία (Ιούλης 1936) και παρουσίαση του graphic novel βιβλίου ΜΑΥΡΕΣ ΘΥΕΛΛΕΣ (Ελευθεριακές απόψεις Ναυτίλος)
21:30 Οι Τριτοπαύσους παρουσιάζουν τη θεατρική παράσταση "Ο Μαρξ και ο Μπακούνιν στον παράδεισο" του Κώστα Διοτιμιάδη

*Οι αρχές των εκδηλώσεων θα ηρθθούν ασπράδ
**Στο χώρο του φεστιβάλ θα υπάρχει έκθεση φωτογραφίας, αφίσες, σχέδια, έντυπο κινηματικό υλικό και μπαζάρ βιβλίου
anpolorg@gmail.com | <http://apo.squathost.com>

Κάλεσμα στο 8^ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης *σελίδα 12*

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΡΟΝΑ
ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου

Μεσοχώρα Τρικάλων

Παρασκευή 14 Αυγούστου 2026
Συγκέντρωση και πορεία στο φράγμα

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Οι ομοσπονδίες-μέλη της IFA συνέχονται στην Αθήνα σε μια στιγμή που η παγκόσμια κατάσταση γίνεται ολοένα και πιο κρίσιμη για τις εκμεταλλεζόμενες και καταπιεσμένες τάξεις. Ο γενικευμένος επανεξοπλισμός και η εξάπλωση πολιτικών πολέμου σε διάφορες περιοχές του κόσμου, όπως και η ανερχόμενη αυταρχικότητα και η άνοδος αυτοκρατορικών και αντιδραστικών μοντέλων διακυβέρνησης, επηρεάζουν άμεσα τους καταπιεσμένους και αποσκοπούν στη διατήρηση του καπιταλιστικού και κρατικού συστήματος εν μέσω κρίσης της κυρίαρχης τάξης πραγμάτων.

Αυτοκρατορίες σε σύγκρουση

Η αποσύνθεση και η πλήρης χρεοκοπία του κόσμου του κράτους και του κεφαλαίου σηματοδοτεί το όριο της εποχής της παγκόσμιας ολοκλήρωσής του, ενώ παράλληλα οδηγεί στην εντατικοποίηση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων και στη συνακόλουθη ανάδυση της απειλής του πολέμου. Το κρατικο-καπιταλιστικό σύστημα φέρει εντός του τις αντιφάσεις του. Ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις αστικές ελίτ για καλύτερη τοποθέτηση στη σκακιέρα — για τη λεηλασία και τη διανομή πολύτιμων και περιορισμένων φυσικών πόρων, για την επέκταση των «σφαιρών επιρροής» τους, είναι αυτός που κάνει τις σειρήνες του πολέμου να ηχούν ξανά και ξανά. Γιατί όσο οι κοινωνίες παραμένουν αιχμάλωτες του λεγόμενου «εθνικού συμφέροντος», του ιδιωτικού κέρδους και της καπιταλιστικής συσσώρευσης, ο πόλεμος θα αποτελεί τον μονόδρομο των αυτοκρατοριών σε σύγκρουση.

Αυτό αποκαλύπτεται με τον πιο τραγικό τρόπο στο σφαγείο του πολέμου στην Ουκρανία μετά την εισβολή του ρωσικού στρατού πριν από τέσσερα χρόνια, στη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού από το κράτος του Ισραήλ και τους συμμάχους του, στην ωμή στρατιωτική επέμβαση των Ηνωμένων Πολιτειών στη Βενεζουέλα, στον εξοπλισμό πολιτοφυλακών στο Σουδάν και στο συνεχιζόμενο στραγγαλισμό του λαού της Κούβας.

Η αμερικανο-ισραηλινή επίθεση στο Ιράν

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, στις 28 Φεβρουαρίου, ξεκίνησε η αμερικανο-ισραηλινή στρατιωτική επιχείρηση εναντίον του Ιράν με εντατικούς βομβαρδισμούς, με την έμμεση υποστήριξη της υποδομής του ΝΑΤΟ, και συνεχίζεται έως σήμερα. Ο λαός του Ιράν, που πρώτα πνίγηκε στο

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΣΙΝΤΙΚΗΣ

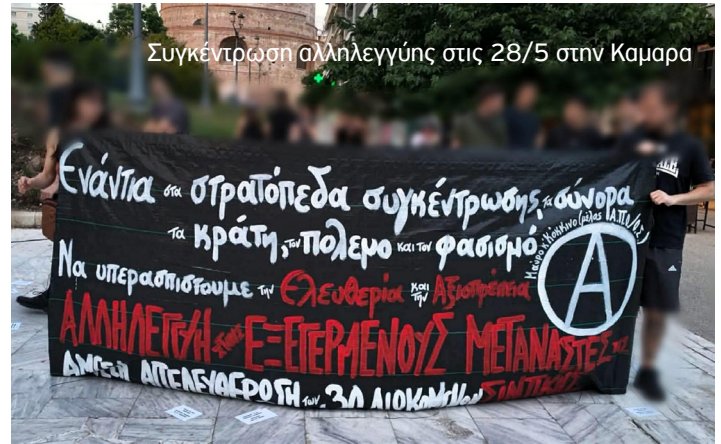
Το κέντρο κράτησης της Σιντικής στις Σέρρες αποτελεί μια συμπεκνωμένη εικόνα της συνολικής αντιμεταναστευτικής πολιτικής του ελληνικού κράτους και της Ευρωπαϊκής Ένωσης - μιας πολιτικής που τα τελευταία χρόνια εντείνει τη βία στα σύνορα, νομιμοποιεί τα pushbacks, μετατρέπει το Αιγαίο και τον Έβρο σε πεδία θανάτου και εγκαθιδρύει ένα καθεστώς εξαίρεσης για χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες. Από τη δολοφονική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών και τα "ναυάγια" της Μεσογείου μέχρι τα κλειστά καμπς, τις μαζικές διοικητικές κρατήσεις και την κατασταλακτική επιτήρηση, το κράτος επιδιώκει να εγκαθιδρύσει ένα καθεστώς αποκλεισμού και υποτίμησης της ανθρώπινης ζωής.

Στη Σιντική, εκατοντάδες άνθρωποι κρατούνται φυλακισμένοι χωρίς να έχουν διαπράξει κανένα αδίκημα. Απομονωμένοι από τον κοινωνικό ιστό, στοιβαγμένοι σε κοντέινερ άλλοτε παγωμένα και άλλοτε αφόρητα από τη ζέση, αντιμέτωποι με την πείνα, την έλλειψη ρουχισμού και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, με περιορισμένη πρόσβαση σε διερμνευτές και πλήρη αδιαφάνεια σχετικά με τις διοικητικές διαδικασίες που αφορούν τις ζωές τους. Η μόνη παρουσία των ΜΑΤ και της ΟΠΚΕ, η απαγόρευση εξόδου και επικοινωνίας, η διαρκής επιτήρηση και τρομοκρατία συνθέτουν ένα καθεστώς φυλακής και εξαίρεσης, στο οποίο οι μετανάστες αντιμετωπίζονται ως πλεονάζοντες πληθυσμοί χωρίς δικαιώματα.

Η συνθήκη αυτή δεν αποτελεί κάποια "παρέκκλιση", αντιθέτως είναι οργανικό κομμάτι της κυρίαρχης πολιτικής για το μεταναστευτικό. Το ελληνικό κράτος, σε πλήρη σύμπλευση με την ευρωπαϊκή αντιμεταναστευτική πολιτική, επενδύει συστηματικά στη στρατιωτικοποίηση των συνόρων, στον εγκλεισμό και στις μαζικές απελάσεις, επιχειρώντας να μετατρέψει τους μετανάστες σε φθινό, πειθαρχημένο και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό. Την ίδια στιγμή, μέσα από την εθνικιστική και ρατσιστική προπαγάνδα, καλλιεργείται ένας κοινωνικός αυτοματισμός που παρουσιάζει τους μετανάστες ως "απειλή", προκειμένου να αποσπαστεί και η κοινωνική συναίνεση στην απάνθρωπη διαχείριση που επιφυλάσσουν για τους ανθρώπους αυτούς.

Οι νόμοι Βορίδη-Πλεύρη, η συνολική σκλήρυνση του νομοθετικού πλαισίου και η συνεχής αναβάθμιση των κατασταλακτικών μηχανισμών αποτυπώνουν τη στρατηγική επιλογή του κράτους να διαχωρίζει τους ανθρώπους σε ζωές άξιες και ανάξιες.

Απέναντι σε αυτή τη βαρβαρότητα, οι μετανάστες της Σιντικής δεν έμειναν σιωπηλοί. Με κινητοποιήσεις, απεργίες πείνας, διαμαρτυρίες και εξεγέρσεις διεκδίκησαν αξιοπρέπεια, ελευθερία και δικαιοσύνη. Τον Αύγουστο του '25, κρατούμενοι αντιστάθηκαν στον ξυλοδαρμό συγκρατούμενούς τους από μπάτσους και προχώ-

ρησαν σε απεργία πείνας ενάντια στις άθλιες συνθήκες κράτησης. Τον Νοέμβριο εξεγέρθηκαν ξανά, επιχειρώντας να σπάσουν τον αποκλεισμό και τα συρματοπλέγματα της φυλακής τους. Το κράτος απάντησε με καταστολή, βασανισμούς, εκδικητικές διώξεις και καταδίκες μέσα από δίκες-παρωδία. Τους τελευταίους μήνες οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται, με νέες απεργίες πείνας και συγκρούσεις απέναντι στις αστυνομικές δυνάμεις, δείχνοντας πως ακόμη και μέσα στις πιο ασφυκτικές συνθήκες, η αξιοπρέπεια και η αντίσταση δεν μπορούν να κατασταλούν ολοκληρωτικά.

Οι διώξεις των μεταναστών της Σιντικής δεν στοχεύουν μόνο τους ίδιους. Στοχεύουν συνολικά κάθε κοινωνικό και ταξικό αγώνα που αμφισβητεί την κρατική κανονικότητα. Το μήνυμα που επιχειρεί να επιβάλει το κράτος είναι πως όποιος αντιστέκεται θα συντριβεί παραδειγματικά.

Για αυτό και η αλληλεγγύη στους εξεγερμένους μετανάστες είναι αναγκαίο κομμάτι του συνολικού αγώνα απέναντι στον κρατικό και καπιταλιστικό ολοκληρωτισμό. Απέναντι στον κοινωνικό εκφασισμό, στο ρατσισμό και στην πολιτική του αποκλεισμού, προτάσσουμε την κοινή οργάνωση και τον κοινό αγώνα ντόπιων και μεταναστών στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στα σχολεία και στους δρόμους. Μόνο μέσα από τις σχέσεις αλληλεγγύης και τις συλλογικές αντιστάσεις των καταπιεσμένων μπορούμε να σπάσουμε τον φόβο και την απομόνωση που επιβάλλουν κράτος και αφεντικά.

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΚΡΑΤΟΥΣ & ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ & ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΣΙΝΤΙΚΗΣ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 30 ΔΙΩΚΟΜΕΝΩΝ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΤΑ ΚΡΑΤΗ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό- Μαύρο & Κόκκινο μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Από την πορεία για το κρατικό έγκλημα στην Πύλο, 14 Ιούνη 2026, Θεσσαλονίκη

Συνοδεύοντας τα τρία τελευταία παιδιά από τον ξενώνα ασυνόδευτων ανήλικων του ΔΟΜ Πολυγύρου και προσπαθώντας να απαντήσω σε κάποιες απορίες τους σχετικά με το γιατί....

Οι δομές φιλοξενίας ασυνόδευτων ανήλικων δεν κλείνουν επειδή «λύθηκε το πρόβλημα» και μειώνονται οι ροές. Κλείνουν γιατί το κράτος αλλάζει διαχείριση. Γιατί ο πρόσφυγας και ειδικά το ασυνόδευτο παιδί αντιμετωπίζεται πάντα ως αριθμός κόστους, στατιστική ροή και αντικείμενο διοικητικής διαχείρισης.

Το προσφυγικό έχει πλέον χρόνια που έπαψε να είναι πρώτο θέμα στα δελτία και να αντιμετωπίζεται μέσα από ένα έστω ανθρωπιστικό πρόσημο... και η κοινωνία συνήθισε τις εικόνες εγκλεισμού, οπότε ήρθε η επόμενη φάση... συρρίκνωση, περικοπές, κλείσιμο δομών, μεταφορά σε πιο φθηνά και πιο ελεγχόμενα μοντέλα.

Το παιδί από υποκείμενο προστασίας μετατρέπεται ξανά σε αντικείμενο προς αποθήκευση.

Πίσω από τις λέξεις «αναδιάρθρωση», «αποϊδρυματοποίηση», «εξορθολογισμός πόρων» και τώρα τελευταία «μείωση αφίξεων» κρύβεται μια πολύ πιο βίαιη πραγματικότητα. Εργαζόμενοι απολύονται, σχέσεις εμπιστοσύνης διαλύονται, παιδιά που είχαν φτιάξει μια στοιχειώδη καθημερινότητα ξεριζώνονται ξανά και ξανά. Και αυτό σε πληθυσμούς που κουβαλούν ήδη πόλεμο, διαδρομές θανάτου, trafficking, στρατόπεδα, βία, απώλειες. Το σύστημα τους μαθαίνει ότι τίποτα δεν είναι σταθερό. Ούτε το σπίτι, ούτε ο φροντιστής, ούτε ο ψυχολόγος, ούτε το πρόσωπο αναφοράς, ούτε καν το κρεβάτι τους.

Και το πιο υποκριτικό; Όλοι μιλάνε στο όνομα του “best interest of the child”, μέχρι και ο ακροδεξιός υπουργός μεταναστευσης ο Πλεύρης, ενώ η ίδια η πολιτική διαχείριση λειτουργεί με όρους αγοράς.

Αν υπάρχουν κονδύλια, το παιδί «κωράει» στο σύστημα. Αν κοπούν, αρχίζουν συγχωνεύσεις, κλεισίματα και “transition plans”. Δηλαδή αυτό που στον κόσμο της διοίκησης λέγεται «βιωσιμότητα», στην πραγματικότητα σημαίνει ότι ένα 15χρονο ή 17χρονο παιδί από το Αφγανιστάν ή τη Σομαλία ή την Αίγυπτο μπορεί να ξυπνήσει μια μέρα και να μάθει ότι πρέπει να φύγει από τον μόνο ή από τους μόνους χώρους που ένιωθε σχετικά ασφαλές.

Αυτή είναι η ουσία της σύγχρονης ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής... όχι η ένταξη, αλλά η διαρκής προσωρινότητα. Να μην ριζώνει κανείς. Να βρίσκεται πάντα σε μεταβατικό καθεστώς. Camp, safe zone, shelter, semi-independent living, hotel scheme, νέα μεταφορά, νέα αξιολόγηση,

νέο screening. Ένας ατελείωτος κύκλος διαχείρισης όπου ο άνθρωπος παραμένει «υπόθεση φακέλου».

Ο Achille Mbembe θα το έλεγε νεκροπολιτική εξουσία που αποφασίζει όχι μόνο ποιος θα ζήσει, αλλά και ποια ζωή αξίζει να θεωρείται πλήρης ζωή. Και στις δομές ασυνόδευτων αυτό φαίνεται καθαρά. Υπάρχουν παιδιά που το σύστημα θεωρεί «επενδύσιμα» όσα είναι μικρότερα, πιο “λειτουργικά”, πιο εύκολα στην ενσωμάτωση και άλλα που αντιμετωπίζονται σχεδόν σαν χαμένες περιπτώσεις... παιδιά με ψυχιατρικά ζητήματα, χρήσεις, αυτοτραυματισμούς, “παρβατικότητα”. Εκεί βλέπεις το πραγματικό πρόσωπο του ανθρωπισμού της Ε.Ε.: μόλις η φροντίδα γίνει δύσκολη και κοστοβόρα, αρχίζει η εγκατάλειψη.

Και μέσα σε όλο αυτό, οι εργαζόμενοι στον χώρο καλούνται να γίνουν κάτι ανάμεσα σε κοινωνικούς λειτουργούς, crisis managers και λογιστές ψυχών. Να “κλείνουν δείκτες”, να βγάζουν reports, να διαχειρίζονται burnout, ενώ βλέπουν καθημερινά ότι το πρόβλημα δεν είναι «τεχνικό». Είναι πολιτικό. Δεν λείπει η τεχνογνωσία. Λείπει η βούληση να αντιμετωπιστούν αυτά τα παιδιά ως άνθρωποι με ιστορία, επιθυμίες, τραύματα και δικαίωμα στη σταθερότητα.

Γιατί το ευρωπαϊκό σύστημα δεν θέλει πραγματικά ελεύθερους και αυτόνομους ανθρώπους. Θέλει πειθαρχημένους, ευέλικτους, ευγνώμονες επιζώντες, υποτακτικούς.

Και κάπου εκεί εμφανίζεται η μεγαλύτερη ειρωνεία... οι ίδιες κυβερνήσεις που συμμετέχουν σε πολέμους, στηρίζουν συνοριακά καθεστώτα θανάτου και εξοπλίζουν τη Frontex, μετά εμφανίζονται ως “προστάτες του παιδιού”. Πρώτα παράγουν τον ξεριζωμό και μετά χρηματοδοτούν τη διαχείρισή του.

Και βέβαια, όλο αυτό συνδέεται άμεσα με τη συνολικότερη αυστηροποίηση των ευρωπαϊκών συνόρων. Οι κυβερνήσεις παρουσιάζουν τη μείωση των αφίξεων σαν «επιτυχία». Σαν να λύθηκε το προσφυγικό επειδή έπεσαν οι αριθμοί.

Μόνο που οι άνθρωποι δεν εξαφανίζονται. Οι πόλεμοι δεν σταματούν. Η φτώχεια, οι δικτατορίες, η αποικιοκρατική λεηλασία, οι εθνοτικές εκκαθαρίσεις, η κλιματική καταστροφή και η καπιταλιστική διάλυση ολόκληρων περιοχών συνεχίζουν να γεννούν προσφυγιά. Αυτό που αλλάζει είναι η δυνατότητα μετακίνησης. Δηλαδή όχι η αιτία,

αλλά ο βαθμός της βίας που απαιτείται για να περάσει κάποιος τα σύνορα.

Η Ευρώπη-Φρούριο δεν εξαφάνισε τις μεταναστευτικές ροές... τις έκανε πιο επικίνδυνες, πιο αόρατες και πιο θανατηφόρες. Pushbacks στο Αιγαίο, φράχτες στον Έβρο, συμφωνίες με αυταρχικά καθεστώτα όπως της Τουρκίας ή της Λιβύης, στρατόπεδα-φυλακές στα νησιά, ηλεκτρονική επιτήρηση, Frontex, βιομετρικός έλεγχος. Όλος αυτός ο μηχανισμός δεν υπάρχει για να «σταματήσει» τη μετανάστευση, κάτι τέτοιο ιστορικά δεν έγινε ποτέ και ούτε θα γίνει.

Υπάρχει για να την πειθαρχήσει. Να παράγει έναν πληθυσμό διαρκώς κυνηγημένο, χωρίς χαρτιά, χωρίς σταθερότητα, πρόθυμο να δεχτεί οποιαδήποτε εργασία και οποιαδήποτε συνθήκη επιβίωσης.

Και κάπου εκεί αποκαλύπτεται και η υποκρισία της κυρίαρχης αφήγησης περί «τέλους της κρίσης». Αν όντως το πρόβλημα είχε λυθεί, τότε γιατί συνεχίζουν να υπάρχουν νεκροί στο Αιγαίο; Γιατί συνεχίζονται οι απελάσεις, οι επαναπροωθήσεις, οι εξαφανίσεις ανθρώπων στα σύνορα; Γιατί γεμίζουν τα detention centers και είναι ο ένας πάνω στον άλλο, π.χ. σε Παράνεστι και Σιντική μόνιμα σε υπεράριθμα.

Η αλήθεια είναι ότι το σύστημα δεν θέλει να εξαλείψει την προσφυγιά. Θέλει να τη διαχειρίζεται σε επίπεδο που να μην διαταράσσει την ευρωπαϊκή κανονικότητα. Έναν ελεγχόμενο ανθρώπινο πόνο: αρκετό για να λειτουργεί ως μήνυμα αποτροπής προς τους «απ’ έξω», αλλά όχι τόσο ορατό ώστε να προκαλεί κοινωνική έκρηξη στο εσωτερικό.

Γ’ αυτό και το κλείσιμο δομών ασυνόδευτων ανήλικων δεν σημαίνει ότι τα παιδιά σταμάτησαν να υπάρχουν. Σημαίνει ότι η Ευρώπη επενδύει πλέον περισσότερο στον αποκλεισμό παρά στη διαχείριση της ένταξης. Λιγότερα shelters, περισσότερα σύνορα. Λιγότερη φροντίδα, περισσότερη επιτήρηση. Λιγότερη προστασία, περισσότερη αποτροπή. Σαν να λένε «αν κάνουμε τη διαδρομή αρκετά βίαιη, αρκετά αβέβαιη και αρκετά απάνθρωπη, ίσως κάποιος να μην ξεκινήσουν ποτέ». Μόνο που η ιστορία έχει δείξει πως όταν ένας άνθρωπος φύγει από πόλεμο, πείνα ή πολιτική καταστολή, δεν τον σταματά ούτε ο φράχτης ούτε η θάλασσα. Απλώς αυξάνεται η πιθανότητα να πεθάνει στη διαδρομή.

συνέχεια από τη σελίδα 1

αίμα, για άλλη μια φορά, όπως τόσες φορές όλα αυτά τα χρόνια, από το καθεστώς, μετά την εξέγερση που ξέσπασε τον Ιανουάριο του 2026, βρίσκεται τώρα αντιμέτωπος με τις βόμβες του δυτικού ιμπεριαλισμού, που έχει στο ενεργητικό του πληθώρα στρατιωτικών επιχειρήσεων ανά τον κόσμο.

Η υποκρισία των δυτικών καθεστώτων δεν έχει όρια: την ίδια ακριβώς στιγμή που συνεργάζονται άψογα με όλα τα μοναρχικά, αυταρχικά και θεοκρατικά καθεστώτα της Μέσης Ανατολής — τη Σαουδική Αραβία, το Κατάρ, το Ομάν, το Μπαχρέιν και άλλα — εργαλαιοποιούν το καθεστώς της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν για να ντύσουν τα εγκλήματά τους με έναν υποτιθέμενο «απελευθερωτικό» μανδύα, με αποκορύφωμα την εν ψυχρώ δολοφονία πάνω από 168 παιδιών στους βομβαρδισμούς της Μίναμ.

«Ευρώπη φρούριο» και εντεινόμενη παγκόσμια καταστολή σε συνθήκες συνεχούς κρίσης

Τα θύματα των ιμπεριαλιστικών, αρπακτικών και νεοαποικιακών πολέμων και επεμβάσεων είναι πάντα οι ίδιοι οι λαοί, που σφάζονται σε αυτό το παγκόσμιο σφαγείο ή αναγκάζονται να πάρουν τον δρόμο της μετανάστευσης, μόνο για να συναντήσουν τον θάνατο στα χερσαία και θαλάσσια σύνορα μιας Ευρώπης-Φρούριό. Οι δολοφονικές πολιτικές «επαναπροώθησης» της ΕΕ αντικατοπτρίζονται στους χιλιάδες νεκρούς πρόσφυγες σε χερσαία και θαλάσσια σύνορα, σε εκείνους που εγκλωβίζονται σε σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης και σε εκείνους που φυλακίζονται υπό ένα ειδικό ρατσιστικό καθεστώς εξαιρέσης. Τα «τείχη» που υψώνονται δεν εξυπηρετούν μόνο τον αποκλεισμό «πλεονάζοντων πληθυσμών», αλλά και την ολίσηση των δυτικών κοινωνιών προς την εσωτερική εδραίωση του φασισμού, διανομορφώνοντας μια κοινωνική συνθήκη φόβου και μίσους.

Σήμερα, σε παγκόσμιο επίπεδο, βρισκόμαστε εν μέσω μιας ιστορικής φάσης συνεχών ανακατατάξεων, επιταχυνόμενων εξελίξεων και εντεινόμενων ανταγωνισμών που σηματοδοτούν μια βίαιη μετάβαση σε μια νέα ιστορική περίοδο, μια περίοδο στην οποία η προϋπάρχουσα τάξη βρίσκεται σε κρίση, προσπαθώντας να διατηρήσει τα ματωμένα της κεκτημένα μέσα από την εντατικοποίηση της καταστολής, την στρατιωτική κλιμάκωση και το βάθεμα της εκμετάλλευσης.

Πολυπολικές ανακατατάξεις και γενίκευση της αυταρχικής κρατικής εξουσίας

Στον κυρίαρχο λόγο της διεθνούς πολιτικής, ο «πολυπολικός κόσμος» εμφανίζεται συχνά ως μια πιο ισορροπημένη και άρα πιο δίκαιη μορφή παγκόσμιας οργάνωσης και ιεράρχησης των κρατών, μια νέα συνθήκη ισορροπίας. Από τη σκοπιά των καταπιεσμένων, και κατά συνέπεια από τη σκοπιά των αναρχικών, ο όρος δεν περιγράφει αποκέντρωση της εξουσίας προς όφελος των κοινωνιών, αλλά ανακατάταξη της ιεραρχίας των κρατών και των καπιταλιστικών ελίτ που βρίσκονται σε τροχιά σύγκρουσης. Ένα πολυπολικό σύστημα σημαίνει ότι η παγκόσμια εξουσία κατανέμεται ανάμεσα σε πολλούς πόλους: τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Κίνα, τη Ρωσία, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ισραήλ, την Ινδία, το Ιράν και άλλες περιφερειακές δυνάμεις, καμία από τις οποίες δεν μπορεί πλέον να επιβάλει μόνη της τους κανόνες του παιχνιδιού. Δεν πρόκειται επομένως για λιγότερη εξουσία ή για κάποια υποχώρηση των κέντρων ισχύος, ούτε για πιο δίκαιη κατανομή της εξουσίας. Πρόκειται για ανταγωνισμό ανάμεσα σε περισσότερους κυρίαρχους που διεκδικούν τη θέση τους στο ίδιο τραπέζι της εκμετάλλευσης.

Τα βασικά χαρακτηριστικά τέτοιων ιστορικών περιόδων είναι οι πολλαπλοί πόλοι εξουσίας, οι ασύμμετρες μορφές ισχύος, οι δυναμικές μεταβολές των ισορροπιών και η αμφισβήτηση παραδοσιακών εννοιών της κυριαρχίας, στοιχεία που αποκτούν διαφορετικό νόημα όταν τα βλέπουμε από την ταξική οπτική των από τα κάτω. Για τα κινήματα και τους λαούς, αυτοί οι πόλοι δεν είναι ουδέτερα κέντρα επιρροής αλλά μηχανισμοί επιβολής και πολεμικές μηχανές, οικονομικές

αυτοκρατορίες, συστήματα τεχνολογικής παρακολούθησης, σύνορα και στρατόπεδα. Κάθε παράδειγμα εξουσίας υπόσχεται προστασία και ανάπτυξη, ζητώντας σε αντάλλαγμα πειθαρχία, αγορές, φυσικούς πόρους και φτηνή εργατική δύναμη.

Η παρούσα ιστορική συγκυρία χαρακτηρίζεται από μια διπλή και φαινομενικά αντιφατική κίνηση: αφενός, την προσπάθεια μετάβασης σε έναν πολυπολικό κόσμο χωρίς σταθερό ηγεμονικό κέντρο• αφετέρου, τη γενίκευση αυταρχικών, φασιστικών και ολοκληρωτικών μορφών διακυβέρνησης. Οι δύο αυτές κινήσεις δεν αλληλοαναιρούνται. Αντιθέτως, η δεύτερη αποτελεί προϋπόθεση σταθεροποίησης της πρώτης. Η πολυπολικότητα, όπως έχει ειπωθεί πολλές φορές, δεν γεννά ειρήνη αλλά γενικευμένο ανταγωνισμό, και αυτός ο ανταγωνισμός απαιτεί πειθαρχημένες, φοβισμένες κοινωνίες, έτοιμες να αποδεχτούν τη θυσία ως κανονικότητα. Η φασιστικοποίηση δεν εκδηλώνεται πλέον ως μαζικό κίνημα με ενιαία ιδεολογία, αλλά ως καθημερινή δι-

οικτική πρακτική: σύνορα που σκοτώνουν, αστυνομικές δυνάμεις που λειτουργούν ως στρατοί κατοχής, κατάσταση έκτακτης ανάγκης που γίνεται μόνιμη, ποινικοποίηση της φτώχειας, της μετανάστευσης και της αλληλεγγύης. Σε αυτό το πλαίσιο, η έννοια της νεκροπολιτικής δεν αφορά πλέον μόνο ζώνες βίας, αλλά τη συνολική οργάνωση του κόσμου. Η εξουσία δεν διαχειρίζεται απλώς τη ζωή• οργανώνει ενεργά τον θάνατο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, μέσω λιμών, κυρώσεων, οικονομικών αποκλεισμών, εμπορικών ναυτικών αποκλεισμών και διαρκούς επισφάλειας. Ο θάνατος παύει να θεωρείται αποτυχία της πολιτικής της «εποχής ανάπτυξης και καπιταλιστικής ευημερίας» και γίνεται εργαλείο της για την υπέρβαση των συνθηκών κρίσης.

Οι δυτικές δυνάμεις θέλουν να επιβάλουν μια ηγεμονία που δεν εκφράζεται απλώς μέσω του πολιτικο-στρατιωτικού συστήματος. Η σημερινή «μονοπολικότητα», που ενοποιεί βίαια τον πλανήτη, εκδηλώνεται μέσω της παγκόσμιας καπιταλιστικής ολοκλήρωσης, η οποία εκφράζει σε διαφορετικές γεωγραφίες την ίδια ενιαία λογική καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και κρατικής καταστολής, ενσωματώνοντας μέσα της διαφορετικές πολιτισμικές, θρησκευτικές και τοπικές ιδιαιτερότητες. Ενώ τα αντίπαλα μπλοκ μπορεί να αναζητούν την ιδεολογική τους ταυτότητα βάσει αυτών των ιδιαιτεροτήτων, σε αντίθεση με το κυρίαρχο δυτικό παράδειγμα, αυτό σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει υπέρβαση ή αμφισβήτηση, σε οποιοδήποτε επίπεδο, του ενιαίου κρατικο-καπιταλιστικού μηχανισμού εξουσίας, εκμετάλλευσης και καταπίε-

Αναρχική απόρριψη του επιλεκτικού αντι-ιμπεριαλισμού και του οπορτουνισμού

Σήμερα ζούμε μια περίοδο διαστρέβλωσης εννοιών και αξιών, και η ανάγκη για το αναρχικό κίνημα να οικοδομήσει το πολιτικό, ηθικό και ιδεολογικό του πλαίσιο είναι πιο επείγουσα από ποτέ, τόσο για την αφύπνιση της συνείδησης των από τα κάτω, όσο και για την υπεράσπιση των θέσεων του απέναντι στις προσπάθειες επιβολής ξένων αντιλήψεων σχετικά με τον αναρχικό αγώνα και τη διεθνιστική αλληλεγγύη. Αυτές οι προσπάθειες πηγάζουν από αυταρχικές τάσεις, κυρίως αριστερής πολιτικής προέλευσης, και εκφράζονται μέσα από την υποστήριξη ολοκληρωτικών κρατικών σχηματισμών, την καταδίκη λαϊκών εξεγέρσεων, την ευθυγράμμιση με κέντρα εξουσίας, συνειδητά ψευδή διλήμματα, συναισθηματικό εκβιασμό, συκοφαντία αγωνιστών και απειλές, όλα ντυμένα κατ'επίφαση με μανδύα του αντι-ιμπεριαλισμού.

Η λογική «ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου» οδηγεί πάντα στο ίδιο αδιέξοδο: σιωπή για τα εγκλήματα του νέου και οπορτουνιστικού συμμάχου, δικαιολόγηση της βίας του και απόρριψη των αγώνων που αυτός καταστέλλει εσωτερικά. Έτσι ο αντι-ιμπεριαλισμός μετατρέπεται σε γεωπολιτικό εργαλείο, χάνοντας κάθε ελευθεριακό περιεχόμενο και αναλυτική ουσία.

Από αναρχική σκοπιά, αυτό είναι αδιανόητο. Δεν υπάρχει ιμπεριαλισμός χωρίς κράτος. Δεν υπάρχει ιμπεριαλισμός χωρίς εσωτερική καταστολή. Οι ίδιες δομές που επεκτείνονται προς τα έξω πειθαρχούν και προς τα μέσα, εντός ταξικά διαστρωματωμένων κοινωνιών. Οι ίδιοι μηχανισμοί βομβαρδίζουν, φυλακίζουν, βασανίζουν και εξοντώνουν και όποιος προσποιείται ότι δεν το βλέπει αυτό δεν ασκεί αντι-ιμπεριαλισμό αλλά πολιτική συγκάλυψη.

Ο προλεταριακός διεθνισμός δεν επιλέγει κράτη, σημαίες ή πόλους μέσω οπορτουνιστικών συμμαχιών, αν και αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα αξιοποιήσει τις εσωτερικές αντιθέσεις και τα ρήγματα του συστήματος. Επιλέγει πλευρά στους κοινωνικούς αγώνες: στέκεται με τους εργάτες, με τους πρόσφυγες που συνθλίβονται στα σύνορα, με τους στρατολογημένους και τους λιποτάκτες, με τους φυλακισμένους, με τους εξεγερμένους, με όλους όσους πληρώνουν το κόστος των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, όπου κι αν βρίσκονται. Δεν περνά μέσα από υπουργεία εξωτερικών ή γεωπολιτικούς υπολογισμούς. Περνά μέσα από τη διεθνιστική αλληλεγγύη από τα κάτω.

Σε έναν κόσμο όπου αναδύονται νέες περιφερειακές ή και κεντρικές δυνάμεις, η πρόκληση δεν είναι να επιλέξουμε τον «σωστό»

ή «αντιπολιτευτικό» ιμπεριαλισμό. Είναι να τους απορρίψουμε όλους. Να μην βαφτίσουμε την ανακατάταξη της εξουσίας ως απελευθέρωση. Να μην συγχέουμε ένα ρήγμα στη μονοπολικότητα με ρήξη με το σύστημα. Η ρήξη με το σύστημα συντελείται όταν εμβαθύνουμε αυτά τα ρήγματα, τα κάνουμε βαθύτερα και εξεγερτικά.

Η θέση μας είναι σαφής: ενάντια σε κάθε πόλο, ενάντια σε κάθε κράτος, ενάντια σε κάθε πόλεμο των αφεντικών. Με τους από τα κάτω, χωρίς να διαλέγουμε πλευρές ή να δεχόμαστε ψευδοδιλήμματα. Αυτός είναι ο μόνος αντι-ιμπεριαλισμός που δεν προδίδει τον εαυτό του.

Έκκληση για διεθνισμό και εμπάθυνση των δεσμών

Οι δυναμικές αλλαγές και ανατροπές που επιδιώκουν οι κυρίαρχοι απαιτούν την ταχεία αναδιοργάνωση του αναρχικού ρεύματος σε διεθνές επίπεδο. Η επείγουσα ανάγκη διεύρυνσης του δικτύου επαφών και επικοινωνίας μεταξύ αναρχικών διεθνώς αποδεικνύεται από τα ίδια τα γεγονότα, με πρωταρχικό στόχο την ανταλλαγή εμπειριών, την κοινοποίηση πληροφοριών για το πώς διαμορφώνονται οι πολιτικές κυριαρχίας σε κάθε γεωγραφία, και για τις κοινωνικές αντιστάσεις που αναδύονται σε κάθε σημείο του πλανήτη. Επιπλέον, η συζήτηση σε διεθνές επίπεδο για την πολεμική συνθήκη και τη γενικευμένη απειλή του πολέμου είναι κρίσιμη, καθώς η εμπάθυνση αυτής της συζήτησης, μαζί με την αντίστοιχη συνεργασία αναρχικών διεθνώς, αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ενίσχυση του αγώνα, δηλαδή των ίδιων των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων που μπορούν να προφυλάξουν τις κοινωνίες από την απειλή του πολέμου και την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης και της καταστολής.

Είναι κυριολεκτικά ζήτημα ζωής και θανάτου, για το κίνημα, για τις κοινωνίες και για τους καταπιεσμένους, να αναπτυχθεί και να υιοθετηθεί η πιο συνεκτική δυνατή αναρχική στάση απέναντι στον милитарισμό, την απειλή του πολέμου και την αντίσταση στην παγκόσμια κυριαρχία. Πιστεύουμε ότι αυτό μπορεί να επιτευχθεί αν οι σύντροφοι σε όλο τον κόσμο καταφέρουν να αναγνωρίσουν ότι, ενώ υπάρχουν ορατές ιστορικές, πολιτικές, κοινωνικές και ακόμα πολιτισμικές διαφορές ανάμεσα στις επιμέρους κοινωνίες (και επομένως ανάμεσα στα κινήματα), διαφορές που σχηματίζονται μεν αναπόφευκτα υπό τη σκιά του έθνους-κράτους αλλά πρέπει δε να γίνονται σεβαστές, ταυτόχρονα είναι αναγκαίο να επισημανθεί ότι η σημερινή αναρχική ανάλυση αναγνωρίζει μια ενιαία κρατική και καπιταλιστική συνθήκη που κυριαρχεί και

καταπιέζει ολόκληρο τον πλανήτη.

Πρέπει να σταθούμε ενωμένοι απέναντι σε αυτή τη συνθήκη που είτε εκδηλώνεται μέσω της πολεμοχαρούς ηγεμονικής δυτικής συμμαχίας ΗΠΑ-NATO-Ισραήλ, είτε μέσω του επιθετικού ρωσικού αυταρχισμού, είτε μέσω του καταπιεστικού σκοταδισμού των ισλαμικών καθεστώτων, είτε μέσω του γραφειοκρατικού κινεζικού κρατικού ολοκληρωτισμού.

Αλληλεγγύη με τους αγώνες σε ολόκληρο τον κόσμο

Από μέρους μας, βασισμένοι στις αρχές και τις αξίες μας ως οργανωμένοι αναρχικοί, παρεμβαίνουμε και δρούμε στα πεδία της κοινωνικής και ταξικής πάλης, στοχεύοντας στην ταξική και κοινωνική χειραφέτηση ενάντια σε κάθε μορφή τυραννίας, όχι για να υπηρετήσουμε ένα ή άλλο τυραννικό καθεστώς, κράτος ή διακρατικό μπλοκ. Εκφράζουμε αλληλεγγύη σε κάθε λαό που αγωνίζεται για επιβίωση, αξιοπρέπεια, γη και ελευθερία ενάντια στην παγκόσμια δικτατορία του κράτους και του κεφαλαίου, της αποικιοκρατίας και του ιμπεριαλισμού. Αντλούμε έμπνευση από τους ανθρώπους που αγωνίζονται σε ολόκληρο τον κόσμο και οι οποίοι, αντιμέτωποι με το τέρας του φασισμού, της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας, εξεγείρονται, χτυπούν, διαδηλώνουν και πολεμούν τη βαναυσότητα της εξουσίας. Αυτά είναι τα στοιχεία του αγώνα που θέλουμε να αναδείξουμε ως αναρχικοί: η ικανότητα των κατακτημένων να αντεπιτίθενται ενάντια στον παντοδύναμο κατακτητή, η δύναμη των φτωχών και αποκλεισμένων να εξεγείρονται ακόμα και κάτω από τις πιο βάρβαρες συνθήκες. Θέλουμε η διεθνής αλληλεγγύη να δημιουργεί ρήγματα μέσα στους επιτιθέμενους κυρίαρχους, φέρνοντας στο προσκήνιο τη δική μας ιστορία, την ιστορία των αγώνων των από τα κάτω που, ενάντια σε κάθε εποχή, δημιουργούν τη ζώσα πραγματικότητα της ελευθερίας και της αλληλεγγύης, αποτελώντας το μόνο πραγματικό ανάχωμα ενάντια στην προέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Ως την ολοκληρωτική απελευθέρωση όλων των ανθρώπων από τις αλυσίδες του κράτους και του κεφαλαίου - ως την Κοινωνική Επανάσταση για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

**Διεθνής των Αναρχικών Ομοσπονδιών
3-5 Απριλίου 2026 - Αθήνα, Ελλάδα**

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ, ΚΑΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΜΠΑΤΣΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟ

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΟ της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

Η κρίση που βιώνει το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα ολοένα και το απογυμνώνει από τα συνεχώς διαφευγμένα μεγάλα του αφηγήματα, κάνοντας ξεκάθαρο πως οι πολιτικές και οικονομικές ελίτ, το κράτος και το κεφάλαιο δεν έχουν να υποσχεθούν στην μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία τίποτα περισσότερο από εξαθλίωση, φτώχεια και πόλεμο. Έτσι, ο πόλεμος που ξεκίνησε μετά Αμερικανοισραηλινή επίθεση στο Ιράν, η συνεχιζόμενη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού στην λωρίδα της Γάζας και στη Δυτική Όχθη, το αιματοκύλισμα στην Ουκρανία που συνεχίζεται εδώ και 4 χρόνια μετά την Ρωσική εισβολή του 2022, ο επανεξοπλισμός και η στρατιωτικοποίηση των Ευρωπαϊκών κοινωνιών, η ανθρωποσφαγή και η προσφυγική κρίση που γεννιέται από τον εμφύλιο πόλεμο στο Σουδάν δεν είναι ασύνδετες μεταξύ τους κρίσεις, αλλά τα σημάδια μιας πολιτικής τάξης σε αποδρομή, με τους κυρίαρχους αυτού το κόσμου να ξαναμοιράζουν τον πλανήτη προσπαθώντας να πάρουν το μεγαλύτερο δυνατό κομμάτι από την πίτα.

Ζούμε σε μια περίοδο που κατά δήλωση της αμερικανικής πολιτικής διαχείρισης, η τάξη πραγμάτων που καθιερώθηκε με την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και την ανάδειξη του Αμερι-

ξένο, προωθείται ο στρατός όχι μόνο ως μια μηχανή θανάτου αλλά και ως μέσο πειθαρχισ(με την αυστηροποίηση της στρατιωτικής θητείας, τον περιορισμό των απαλλαγών και την προσπάθεια επέκτασης της και στις γυναίκες), επιβάλλεται μια απαξίωση της ανθρώπινης ζωής από τους ιδεολογικούς μηχανισμούς του κράτους και τον λόγο της εξουσίας όταν αυτή δεν πληροί κάποια κριτήρια νομιμότητας (όπως η ζωή ενός πρόσφυγα στο Αιγαίο ή ενός άστεγου στους δρόμους των μητροπόλεων), ενώ κάθε φωνή εναντίωσης σε όλα τα παραπάνω χαρακτηρίζεται προδοτική, ένας εσωτερικός εχθρός που πρέπει να τσακιστεί. Με λίγα λόγια λοιπόν προωθείται ως πολιτική επιλογή του Κράτους ο εκφασισμός της κοινωνίας.

Στην ίδια αντίληψη εντάσσεται και η προσπάθεια αξιοποίησης της επιστημονικής έρευνας για πολεμικούς σκοπούς. Έτσι, τόσο η έρευνα όσο και η επιστήμη επανανοηματοδοτούνται από το Κράτος και το Κεφάλαιο, όχι ως κοινωνικά αγαθά τα οποία γεννιούνται και αναπτύσσονται από τις συλλογικές προσπάθειες της ανθρωπότητας, και άρα τα οφέλη τους θα πρέπει να θεραπεύουν τις κοινωνικές ανάγκες, ούτε έστω ως μια "αθώα" και απολιτική εξερεύνηση του φυσικού κόσμου, αλλά ως ένα στρατιωτικό εργαλείο που θα αναπτύσσει τους στρατούς της σύγχρονης εποχής. Ο πόλεμος άλλωστε ανέκαθεν υπήρξε πεδίο τεχνολογικής καινοτομίας με "τα πιο λαμπρά μυαλά" του κάθε έθνους να στοιβάζονται πίσω από τους στρατούς ως ένα ακόμα γρανάζι της πολεμικής μηχανής, ενώ στο σήμερα βλέπουμε κάποιες "αθώες" αρχικά τεχνολογίες όπως η Τεχνητή Νοημοσύνη και τα ντροουν αφομοιώνονται πλήρως στα σύγχρονα στρατιωτικά οπλοστάσια, από την Ουκρανία μέχρι τον Λίβανο, τη Γάζα και το Ιράν.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της συνθήκης αυτής στα εγχώρια δεδομένα αποτελεί το ΕΜΠ με αιχμή του δόρατος το ΕΠΙΣΕΥ (Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Συστημάτων Επικοινωνιών και Υπολογιστών), τον ερευνητικό βραχίονα της σχολής των ΗΜΜΥ. Το συγκεκριμένο ινστιτούτο έχει εμπλακεί σε μια σειρά ερευνητικών προγραμμάτων, με κάποια από τα πιο τρανταχτά παραδείγματα να είναι το πρόγραμμα Andromeda (με εμπλοκή

του ελληνικού Υπουργείου Ναυτιλίας και του ισραηλινού Υπουργείου Δημόσιας Ασφάλειας) και το πρόγραμμα Ranger που υπάγεται στο ευρύτερο ερευνητικό πρόγραμμα Horizon 2020, το οποίο χρηματοδοτείται μεταξύ άλλων από την εταιρεία οπλικών συστημάτων Intracom

κανικού κράτους ως παγκόσμιο κυρίαρχο κρίνεται πλέον μη βιώσιμη και ασύμφορη για τους ίδιους τους κυρίαρχους, με αυτούς να επιθυμούν τη στροφή σε ένα διαφορετικό μοντέλο διαμοιρασμού της παγκόσμιας εξουσίας -ένα μοντέλο του οποίου η τελική διαμόρφωση "δε θα προέλθει με λόγους και αποφάσεις πλειοψηφίας αλλά με αίμα και σίδηρο", θα προκύψει δηλαδή μέσα από τα μεγάλα πολεμικά θέατρα της εποχής μας και την έκβαση τους.

Η πολεμική προετοιμασία των κρατών περνάει μέσα από την πειθαρχισ των κοινωνιών και τη στοιχισ τους πίσω από το "εθνικό συμφέρον" πίσω δηλαδή από το όφελος των εκάστοτε κυρίαρχων τάξεων. Κυρίαρχη αντίληψη θα πρέπει να γίνει ότι η πολεμική προσπάθεια ενός έθνους απαιτεί την κινητοποίηση όλης της κοινωνίας, με τους πληβείους να θεωρούνται ως ένα κομμάτι της πολεμικής μηχανής. Σε αυτό το πλαίσιο επιχειρείται μια συσπείρωση γύρω από την εθνική ταυτότητα απέναντι στον

Defense, μια εταιρεία η οποία έχει εξαγοραστεί πλήρως από την κρατική ισραηλινή πολεμική βιομηχανία (ΙΑΙ). Και τα δύο αυτά προγράμματα αποσκοπούν στον σχεδιασμό ραντάρ επιτήρησης των θαλάσσιων συνόρων, καθώς και την επέκταση του δικτύου επικοινωνιών μεταξύ των ευρωπαϊκών συνοριοφυλακών. Παράλληλα, η Intracom Defense έχει εμπλακεί σε μια σειρά πολεμικών προγραμμάτων στα οποία συμμετέχουν διάφορα ελληνικά πανεπιστήμια, όπως το ΔΠΘ (πρόγραμμα ΗCUAV), η ΑΣΟΕΕ (πρόγραμμα SMOTANET), το ΑΠΘ (πρόγραμμα LOTUS) και το ΕΚΠΑ (πρόγραμμα OCEAN 2022). Τέλος, πρέπει να αναφερθεί πως ένα ακόμα παράρτημα της θυγατρικής εταιρείας της Intracom Defense, η Intracom Telecom, έχει συνάψει μνημόνιο ερευνητικής συνεργασίας με το ΕΜΠ. Φυσικά η στροφή αυτή των ερευνητικών προγραμμάτων προς την πολεμική βιομηχανία δεν αποτελεί παρά μια συνέχεια της συνολικής εξωτερικής πολιτικής του ελληνικού κράτους, το οποίο ώντως πλήρως προσδεδεμένο στο δυτικό μπλοκ εξουσίας εντείνει συνεχώς τη σχέση του με το κράτος-δολοφονο Ισραήλ, καθώς και διατηρεί στην επικράτεια του Νατοϊκές βάσεις που λειτουργούν ως τα προπύργια των δυτικών ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στη Μέση Ανατολή.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, τα πανεπιστήμια είναι ένα πεδίο σύγκρουσης, καθώς από τη μια τα κράτη και το κεφάλαιο επιθυμούν τον πλήρη έλεγχο και τη συστράτευση τους πίσω από τα παραγγέλματα τους, με το ερευνητικό τους έργο να είναι στην ουσία η καύσιμη ύλη όχι μόνο της πολεμικής μηχανής αλλά και του κρατικού μηχανισμού και του επιχειρηματικού κόσμου ευρύτερα, ενώ από την άλλη τα πανεπιστήμια ιστορικά έχουν αποτελέσει τόσο ένα πεδίο αμφισβήτησης και ελεύθερης σκέψης και

έκφρασης έξω από τα στεγανά και τα καλούπια της εξουσίας, όσο και έναν τόπο όπου βρήκαν πρόσφορο έδαφος συλλογικοποίησης και πολιτικής δραστηριοποίησης κοινωνικά κομμάτια τα οποία δεν εκφράζονται από το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα. Αυτές οι δύο συνθήκες είναι ασύμβατες μεταξύ τους και το αποτέλεσμα είναι η σύγκρουση, η οποία στα ελλαδικά δεδομένα εκφράζεται μέσα από την πάγια κρατική πολιτική της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης και την καταστολή που αναπτύσσεται παράλληλα ώστε να την επιβάλει από τη μια, και από τους αγώνες του φοιτητικού κινήματος από την άλλη. Η συνθήκη που ζούμε σήμερα μέσα στα πανεπιστήμια έχει επιβληθεί μέσα από τόνους χημικών, αλληπάλληλες αστυνομικές εισβολές στο άσυλο, μαζικές συλλήψεις και καταδικές αγωνιστών/-τριών από τη αστική δικαιοσύνη. Σημείο σταθμό αυτής της διαδικασίας θεωρούμε τη σύλληψη του συντρόφου μας Ζ.Μ. κάτω από το σπίτι του, για τη φερόμενη συμμετοχή του σε παρέμβαση στο ΕΜΠ ενάντια στη συνεργασία του ιδρύματος με την Intracom Defense, έπειτα από μήνυση του Πρύτανη Χατζηγεωργίου και καθ' υπόδειξη του Κοσμήτορα

των ΗΜΜΥ Τσανάκα, και την καταδίκη του σε 14 μήνες φυλάκιση χωρίς αναστολή.

Η εναντίωση στον πόλεμο και τη σφαγή που ετοιμάζουν τα οικονομικά και πολιτικά αφεντικά μας περνάει μέσα από την έμπρακτη εναντίωση στον μιλιταρισμό και τη στρατιωτικοποίηση στο εδώ και το τώρα. Οι αντιστάσεις μας με ιδεολογικούς, πολιτικούς και υλικούς όρους σε κάθε κοινωνικό πεδίο στο οποίο επιχειρείται η πειθαρχισια και η συστράτευση μας με τους κυρίαρχους θα πρέπει να συνδέονται μεταξύ τους, να αλληλοτροφοδοτούνται, να αλληλοσυμπληρώνονται και εντέλει να μην περιοριστούν μόνο σε ένα επίπεδο άρνησης μιας επιχειρούμενης συνθήκης, αλλά να δημιουργήσουν νέες καταφάσεις, νέες δημιουργικές προτάσεις για τη διεθνοιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών και για κοινούς αγώνες ενάντια στους δυνάστες μας, που εμφανώς πλέον οδηγούν ολόκληρες κοινωνίες στον όλεθρο.

Από το δικό μας μετερίζι, ως αναπόσπαστο κομμάτι του φοιτητικού κινήματος να αγωνιστούμε μέσα στις σχολές όχι απλώς για να εμποδίσουμε στην πράξη τις πολεμικές έρευνες, για να μη γίνουν οι σχολές ένα ακόμα

πεδίο στρατιωτικής πειθαρχισιας, αλλά για να δημιουργήσουμε από κοινού μια άλλου τύπου επιστήμη και παιδεία, μια επιστήμη και μια παιδεία που θα υπηρετεί τις ανάγκες της κοινωνίας και την καλλιέργεια του ανθρώπου, μια επιστήμη και μια παιδεία που θα μπορέσουν να υπάρξουν πραγματικά μόνο σε μια νέου τύπου κοινωνία που θα βασίζεται στις αρχές της αλληλεγγύης, της ισότητας και της ελευθερίας.

**ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ
ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ
ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΤΟΥΣ**

**ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ, ΠΟΤΕ ΜΕ ΤΑ
ΚΡΑΤΗ**

**ΚΑΜΙΑ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΜΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ
ΣΥΜΦΕΡΟΝ**

**ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΔΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ
ΦΟΙΤΗΤΗ Ζ.Μ.**

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Την Τετάρτη 6/5 διενεργήθηκε παρέμβαση στην πολεμοχαρή εκδήλωση που συνδιοργάνωνε η ΔΑΠ, η πρυτανική αρχή Μπιλλίνη και η δημοτική αρχή Μπέου, όπου συμμετείχαν επιχειρήσεις του αγροτικού τομέα. Μία από τις επιχειρήσεις καλείται CNH και είναι υπαίτια για την κατασκευή του τείχους της Δυτικής Όχθης, την κατεδάφιση οικισμών Παλαιστινίων και την αντικατάσταση τους με τους γενοκτονικούς εποίκισμούς του Ισραήλ. Είναι ηλίθιο φαινότατο η συνεννοή και ο εξαγνισμός του κράτους-δοιοφόνου του Ισραήλ από το ελληνικό κράτος και την κυβέρνηση του, την πρυτανική αρχή του Π.Θ. και την δημοτική αρχή Βόλου, όταν συλλήβδην προωθούν τις αναπτυξιακές τεχνολογίες του Ισραηλινού κεφαλαίου που κερδοφορούν με το αίμα του Παλαιστινιακού λαού, γεγονός που δεν έμεινε αναπάντητο. Η εκδήλωση παρεμποδίστηκε με πλήθος κόσμου να εισβάλλει στην αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου και να αποτρέπει δυναμικά την διεξαγωγή της.

Ο κρατικός μηχανισμός ως θιασώτης του γενοκτόνου Ισραήλ, αλλά και ως φρουρός της τοπικής μαφίας, ανταπάντησε με τη γνωστή τακτική της καταστολής και της τρομοκρατίας. Δυνάμεις των ΔΙΑΣ και της ασφάλειας ακολούθησαν το πλήθος κόσμου που αποχωρούσε από το δημαρχείο και το

περικύκλωσαν γύρω από την περιοχή της Μεταμόρφωσης, έξω από τη λέσχη εργαζομένων και νεολαίας βόλου. Η ενίσχυση των κατασταλτικών δυνάμεων επισπεύσθηκε με την παρουσία ΟΠΚΕ και τον αποκλεισμό του κόσμου του αγώνα δια της βίας εντός του χώρου της λέσχης, όπου και έμεινε κλειδωμένος για τουλάχιστον δύο ώρες. Η κρατική κατασταλτική επιχείρηση συνεχίστηκε με τις προσαγωγές δέκα ατόμων, εκ των οποίων οι τέσσερις μετατράπηκαν σε συλλήψεις, σπέρνοντας την τρομοκρατία και επιβάλλοντας την τιμώρηση σε όποιον/όποια τολμήσει να αντιταχθεί στα πολεμοκάπηλα σχέδια κράτους και κεφαλαίου.

Ο κόσμος του αγώνα και της αλληλεγγύης δε φημώθηκε, αλλά συγκεντρώθηκε αντανακλαστικά και προσέγγισε την περιοχή της Μεταμόρφωσης κάνοντας τις αστυνομικές δυνάμεις να αποχωρήσουν και να ακολουθήσει αντικατασταλτική πορεία στο κέντρο της πόλης.

Το πρωί της Πέμπτης 7/5 όπου τα 4 συλληφθέντα άτομα θα περνούσαν από εισαγγελική διαδικασία, μάζα κόσμου συσπειρώθηκε στα δικαστήρια Βόλου εκφράζοντας έμπρακτα την αλληλεγγύη της στον κόσμο του αγώνα και ενάντια στις κρατικές μεθοδεύσεις που προσπαθούν να επιβάλλουν σιγή νεκροταφείου. Η αστυνομική αυθαιρεσία δεν έμεινε μέχρι εκεί, καθώς έγιναν άλλες δύο αναίτιες συλλήψεις αποδεικνύοντας για ακόμη μια φορά το πραγματικό της πρόσωπο, αυτό της βίας της κρατικής εξουσίας.

Η κρατική τρομοκρατία δεν θα περάσει και δεν μας φημώνει. Δεν ξεχνάμε πως όλα αυτά διαδραματίζονται κατά τη διάρκεια της δίκης των μπάτσων-βασανιστών του Βασιλείου Μάγγου. Δεν ξεχνάμε πως το δίκιο θα κριθεί στους δρόμους του αγώνα. Δεν ξεχνάμε τον Βασίλειο. Δεν ξεχνάμε, δεν συγχωρούμε.

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΜΟ

**ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ,
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΛΑΟ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Βόλου

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΒΟΛΙΒΙΑΣ!

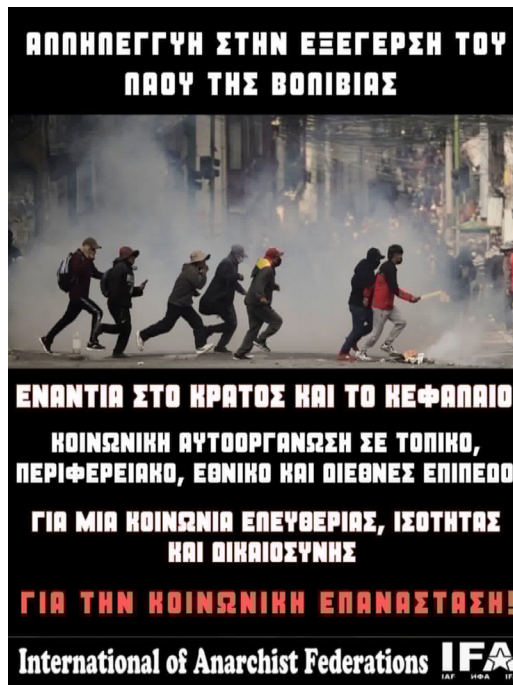
Παρά την καταστολή και τις απόπειρες διάσπασης των λαϊκών κινητοποιήσεων, αυτές δεν παύουν να οξύνονται. Στις 21 Μάη ο πρόεδρος της χώρας, Ροντρίγκο Παζ, μετά από αιματηρή επέμβαση της αστυνομίας και του στρατού που δεν κατορθώνει να περιορίσει την εξέγερση, εγκαταλείπει εσπευσμένα το προεδρικό μέγαρο, ενώ η γενική απεργία διαρκεί πάνω από δυο εβδομάδες. Ήδη μετά την πρώτη κατασταλτική επίθεση του κράτους στις 16 Μάη, η οποία είχε σαν αποτέλεσμα 4 νεκρούς, ο αγώνας του βολιβιανού λαού εξαπλώνεται και ριζοσπαστικοποιείται, κυρίως με την άφιξη στην Λα Παζ χιλιάδων αυτόχθονων και αγροτών που διανύουν τεράστιες χιλιόμετρικές αποστάσεις με αίτημα να καταργηθεί ο νόμος 1720 που ψηφίστηκε τον Απρίλη του 2026 και εισήγαγε τις μικρες γαιοκτησίες στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, αποδυναμώνοντας την ιστορική προστασία της μικρής γαιοκτησίας στην χώρα.

Εδώ αξίζει να αναφερθεί και ο ρόλος του κινηματος των "Κόκκινων Πόντσο". Πρόκειται για ένα ιστορικό κίνημα των αυτόχθονων Aymaras, για τους οποίους το κόκκινο είναι το χρώμα του πολέμου και οι οποίοι βρίσκονται στην καρδιά όλων των εξεγέρσεων που έχουν ξεσπάσει στην Βολιβία από το 2022 κι έπειτα. Να σημειωθεί ότι το εν λόγω κίνημα έχει τις δικές του ένοπλες πολιτοφυλακές.

Στις 24 Απριλίου, η κυβέρνηση επιχειρεί να περιορίσει την σύγκρουση, συνάπτοντας συμφωνία με την CIDOB (Συνομοσπονδία των Αυτόχθονων Λαών της Βολιβίας) για την ενσωμάτωση στον νόμο νέου άρθρου με στόχο την ενίσχυση της προστασίας των συλλογικών και αυτόχθονων εδαφών. Αυτή η συμφωνία απορρίπτεται από την πλειοψηφία των ιθαγενικών κι αγροτικών οργανώσεων καθώς δεν τροποποιεί τον πυρήνα του νόμου. Η πολιτική εξουσία αναγκάζεται να αποσύρει τον νόμο (προετοιμάζοντας έναν αντίστοιχο), αλλά οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται και εντείνονται.

Με την πάροδο του χρόνου, ο αγώνας ριζοσπαστικοποιείται και τίθενται κι άλλα αιτήματα που συνδέονται με τον καλπάζοντα πληθωρισμό, την οικονομική κρίση, την έλλειψη καυσίμων. Τελικά παίρνει την μορφή μιας πολιτικής χιονοστιβάδας που αναγκάζει τον πρόεδρο της χώρας κι εκλεκτό του Τραμπ να εγκαταλείψει εσπευσμένα το προεδρικό μέγαρο.

Στο μεταξύ, η COB (Κεντρική Οργάνωση των Εργατών της Βολιβίας), για τον ηγέτη της οποίας η κυβέρνηση έχει εκδώσει ένταλμα σύλληψης, συνδέεται με κινητοποιήσεις και μπλόκα σε πολλά σημεία της χώρας, ενώ χιλιάδες εργάτες από τα εργατικά προάστια του

El Alto συρρέουν στην πρωτεύουσα.

Κι αν οι αυτόχθονες κι αγροτικές οργανώσεις δηλώνουν ότι ο αγώνας τους είναι συλλογικός κι όχι ατομικός (εξάλλου για τους αυτόχθονες η γη ήταν πάντα συλλογική και οι αποφάσεις τους εξίσου), δίνοντας το παράδειγμα και στους εργάτες των πόλεων, οι τελευταίοι ανακαλύπτουν την δύναμη της συλλογικοποίησης και της αυτοοργάνωσης και μέσα από την γενική απεργία η οποία διαρκεί εδώ και δυο βδομάδες.

Για αυτό το λόγο, η εξουσία αναγκάζεται να αλλάξει τακτική και απέναντι στους εργάτες και τους εκπαιδευτικούς (αν και πολλοί πολιτικοί ζητούν την επέμβαση του στρατού και την κήρυξη κατάστασης έκτακτης ανάγκης). Πιο συγκεκριμένα, επιχειρεί αφενός να διασπάσει το μέτωπο του αγώνα, κι αφετέρου να τον χειραγωγήσει προς μια κατεύθυνση που της ταιριάζει περισσότερο, εκείνη του πρώην προέδρου Έβο Μοράλες, έστω κι αν ο τελευταίος δεν έχει καμία σχέση με την εξέγερση και μάλλον πασχίζει να πρεμώσει τα πνεύματα.

Σε αυτά τα πλαίσια, υποσχεται στους μεταφορείς να τους αποζημιώσει για τις μηχανές των οχημάτων τους λόγω χρήσης νοθευμένης βενζίνης, ενώ το Υπουργείο Εργασίας συνάπτει μια "συμφωνία" με την Συνομοσπονδία των Εκπαιδευτικών -οι εκπαιδευτικοί είναι ένας κοινωνικός χώρος όπου ο αγώνας είναι πιο προωθημένος και καλύτερα οργανωμένος-, συμφωνία με βάση την οποία χορηγείται ένα ετήσιο πριμ 2.400 πέσος και υποσχέσεις συμμετοχής των ηγετών στην εκπόνηση ενός νέου νομοσχεδίου για την εκπαίδευση με αντάλλαγμα το σταμάτημα των

κινητοποιήσεων και των απεργιών. Όμως, η Ένωση Δασκάλων των Πόλεων, που είναι το μεγαλύτερο εκπαιδευτικό σωματείο, απορρίπτει την συμφωνία. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια γελοία "αύξηση" μικρότερη από 2%, την στιγμή που οι εκπαιδευτικοί κι όλοι οι εργαζόμενοι διεκδικούν αυξήσεις 20%.

Έτσι, οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται και, μέσα από αυτές, οι αγωνιζόμενοι κι οι αγωνιζόμενες δημιουργούν δομές αυτοοργάνωσης. Στις περιοχές El Alto, Senkata, Ventilla, Puente Vela, Puente Bolivia και σε διάφορα άλλα μπλόκα γίνονται συνελεύσεις, δημιουργούνται χώροι συζήτησης και συλλογικών αποφάσεων στη βάση της γειτονιάς, του σχολείου, του εργοστασίου. των αγροτικών κοινοτήτων ως λαϊκά όργανα για την συνέχιση του αγώνα μετά την κατάρρευση της πολιτικής εξουσίας.

Σε έναν απολογισμό της εφημερίδας Daily Left σχετικά με την πόλη Cochabamba, αναφέρεται ότι "τα μπλόκα παραμένουν σε πολλά σημεία στις περιοχές Huayllani, San Isidro, Aguirre, Colomi. Από την άλλη, οι Οργανώσεις Περιφερειακής Βάσης (OTB) του Quillacollo αποφάσισαν να συντονίσουν τα μπλόκα ούτως ώστε να μην είναι δυνατές οι μεταφορές στην επαρχία Cercado. Είναι αναρίθμητος ο αριθμός των μπλόκων και των αυτοοργανωμένων συνελεύσεων σε αυτή την επαρχία των 240.000 κατοίκων με πρωτεύουσα την Cochabamba. Αξίζει επίσης να αναφερθεί ότι ο παλιός δρόμος προς την Santa Cruz είναι επίσης μπλοκαρισμένος στα μεγαλύτερα τμήματα του Tiraque, συμπεριλαμβανομένων διεπαρχιακών δρόμων όπως εκείνων του Vacas."

Όλες αυτές οι μορφές αυτοοργάνωσης είναι σε σύγκρουση με τις εθνικές συνδιακλιτικές και πολιτικές ηγεσίες που εξαπάτησαν τον κόσμο στην διάρκεια των κινητοποιήσεων του Δεκέμβρη του 2025/Γενάρη του 2026. όπου είχαν καλέσει τους αγωνιζόμενους να πάνε στα σπίτια τους, μετά τις υποσχέσεις της κυβέρνησης να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους. Εννοείται ότι η κυβέρνηση δεν ικανοποίησε κανένα από τα αιτήματα.

Σημαντικό σύμπτωμα αυτών των εξελίξεων είναι ότι στα εργατικά προάστια El Alto, στα υψίπεδα της Λα Παζ, τα οποία συνήθως έπαιζαν καθοριστικό ρόλο στις εργατικές κινητοποιήσεις της χώρας, αρχίζουν, με τη σειρά τους, να αναδύονται, έστω και εμβρυακά, μορφές αυτοοργάνωσης.

Εδώ και δεκαετίες, οι αγροτικές κι εργατικές κινητοποιήσεις στην Βολιβία επηρεάζουν σημαντικά όλες τις χώρες της Λατινικής Αμερικής. Και οι τωρινές κινητοποιήσεις βρι-

Άμεση απελευθέρωση των απαχθέντων μελών του global sumud flotilla από το κράτος του Ισραήλ

Στις 18 Μαΐου το ισραηλινό πολεμικό Ναυτικό προχώρησε σε αναχαίτιση του στόλου αλληλεγγύης global sumud flotilla σε διεθνή χωρικά ύδατα νότια της Κύπρου, απαγάγοντας με όρους πειρατείας συνολικά 461 ακτιβιστές. Παράλληλα 87 από τους ακτιβιστές ξεκίνησαν απεργία πείνας ως ένδειξη διαμαρτυρίας για την απαγωγή τους από το Ισραήλ αλλά και σε αλληλεγγύη με τους περισσότερους από 9.500 Παλαιστίνιους κρατούμενους που βασανίζονται καθημερινά στα κελιά του σιωνιστικού καθεστώτος, περιμένοντας την εκτέλεση τους έπειτα από τον πρόσφατο νόμο που ψήφισε η Κνεσέτ.

Μετά την προφανή συμμετοχή του ελληνικού κράτους στις πρώτες ανακαταστάσεις ανοικτά της Κρήτης, το κυπριακό κράτος παίρνει την σκυτάλη και παραδίδει τους αλληλεγγυούς στα χέρια των σιωνιστών. Είναι φανερό ότι η καταστολή επεκτείνεται πέρα από τα όρια της Γάζας και της Δυτικής Όχθης και στρέφεται ενάντια σε κάθε πράξη διεθνοιστικής αλληλεγγύης. Το Ισραηλινό κράτος αφού ισοπέδωσε ολοκληρωτικά τη Γάζα, συνεχίζει τους εποικισμούς στη Δυτική Όχθη, τους βομβαρδισμούς στον Λίβανο και το Ιράν, συνεχίζει ακάθεκτο να επιδεικνύει την αιμοδιψή του δράση με τις δυτικές κυβερνήσεις να συναινούν μέσω των υποκριτικών ανθρωπιστικών καταγγελιών τους. Την ίδια στιγμή διατηρούν τις πολιτικές και οικονομικές συμφωνίες με το Ισραήλ, ενώ επιτίθενται σε διαδηλώσεις αλληλεγγύης που πραγματοποιούνται ανά τον κόσμο και ποινικοποιούν τα σύμβολα του παλαιστινιακού λαού, διατρανώνοντας πως στον κόσμο του κράτους και του καπιταλισμού, υπάρχει ένα και μόνο «δίκαιο». Αυτό του ισχυρού που δια της βίας επιβάλλεται στους αδύναμους. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο τόσο στις ΗΠΑ όσο και στην Ευρώπη τα κράτη επιτίθενται σε όσους αγωνίζονται ενάντια στη θηριωδία που εξελίσσεται μπροστά στα μάτια ολόκληρου του κόσμου. Παρά την κρατική καταστολή οι

αντιστάσεις που εκδηλώνονται διασώζουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια απέναντι στην εν εξελίξει γενοκτονία ενός λαού, απέναντι στην εξόφθαλμη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, των λέξεων και των νοημάτων τους, της ιστορίας, απέναντι στη σιωπή που επιχειρούν δια της βίας να επιβάλλουν στο εσωτερικό τους τα ίδια κράτη που επιτρέπουν να συντελείται αυτό το ιστορικό έγκλημα.

Εμείς από τη πλευρά μας δεν μπορούμε παρά να είμαστε αλληλέγγυοι με τον παλαιστινιακό λαό που συνεχίζει να μάχεται σκληρά κι επίμονα για την επιβίωση, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία του με μόνους συμμάχους τους αγωνιζόμενους σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτά τα στοιχεία του αγώνα τους θέλουμε να αναδείξουμε ως αναρχικοί, τη δυνατότητα του κατακτημένου να αντεπιτίθεται στον πανίσχυρο κατακτητή, την ικανότητα του φτωχού και του αποκλεισμένου να ξεγειρεί κάτω κι από τις πιο βάρβαρες συνθήκες. Η διεθνής αλληλεγγύη θέλουμε να δημιουργήσει ρήγματα στο εσωτερικό των επιτιθέμενων κυρίαρχων φέρνοντας στο προσκήνιο τη δική μας ιστορία, την ιστορία των αγώνων των από τα κάτω που κόντρα σε όλους τους καιρούς, δημιουργούν τη ζώσα πραγματικότητα της ελευθερίας και της αλληλεγγύης, αποτελώντας το μόνο πραγματικό ανάχωμα στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Μέχρι τη συνολική απελευθέρωση των λαών από τα δεσμά του κράτους και του κεφαλαίου, μέχρι την Κοινωνική επανάσταση για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
ΚΑΜΙΑ ΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ ΟΜΗΡΩΝ
ΣΤΑ ΣΙΩΝΙΣΤΙΚΑ ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΑ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ**

τοπικός συντονισμός Αθήνας - Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

σκουν ήδη απήχηση στην Αργεντινή και την Χιλή, ενισχύοντας τις εκεί κινητοποιήσεις.

Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι η χιλιανή κυβέρνηση του Μιλέι, με την υποστήριξη του Τραμπ, έστειλε δυο αεροπλάνα υποτίθεται με “ανθρωπιστική βοήθεια” για να σπάσει το μπλόκο που έχουν επιβάλλει οι απεργοί στην Λα Παζ, ούτε ότι ανέλαβε την πρωτοβουλία μιας “ανθρωπιστικής δημοκρατικής” διακήρυξης την οποία υπέγραψαν 8 χώρες (Αργεντινή, Χιλή, Ισημερινός, Κόστα Ρίκα, Παναμάς,

Παραγουάη και Περού) για να στηρίξουν την βολιβιανή κυβέρνηση. Όλα αυτά βέβαια πριν την εσπευσμένη αποχώρηση του προέδρου της Βολιβίας από το προεδρικό μέγαρο.

Δεδομένου ότι τα βλέμματα των καταπιεσμένων και αγωνιζόμενων ανδρών και γυναικών της Λατινικής Αμερικής είναι στραμμένα στην βολιβιανή εξέγερση, οι εξελίξεις σε αυτή την χώρα μπορεί να επηρεάσουν την σταθερότητα και των υπόλοιπων καθεστώτων της Νότιας και Κεντρικής Αμερικής.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΕ ΤΟΠΙΚΟ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ!

Maria Flavel

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΧΑΝΤΖΗ ΚΑΙ SUZON DORPAGNE

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες με τον αγώνα τους για την υπεράσπιση των σπιτιών και των αυτοοργανωμένων δομών τους ενάντια στην κρατική-καπιταλιστική βαρβαρότητα, και στηρίζουμε τον Αριστοτέλη Χαντζή απερ-

γό πείνας από 5/2, ο οποίος στις 22 Ιούνη, διανύοντας την 138η μέρα απεργίας πείνας, διακομίστηκε στο νοσοκομείο με οξεία νευρολογικά συμπτώματα και την Suzon Dorpagne απεργό πείνας από 1/5, απαιτώντας την εκπλήρωση όλων των αιτημάτων τους. Μπροστά στην κρατική επιθετικότητα, δεν παραδινόμαστε, μαχόμαστε. Με όπλο μας την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση θα συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε ενάντια στην καταπίεση και την αδι-

κία, γνωρίζοντας πως οι αγώνες μας δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα. Συνεχίζουμε με την ίδια ένταση και θέληση την οργάνωση της κοινωνικής απειθείσεως στην προοπτική της Κοινωνικής Επανάστασης, για τη δημιουργία ενός κόσμου ισότητας και ελευθερίας.

Πεζοπορία αντίστασης στην Πάρνηθα από την Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία

Στις 21 Ιούνη, 19 χρόνια μετά τη μεγάλη πυρκαγιά του 2007 και μέσα στη συνθήκη της αδιάκοπα εντεινόμενης λεηλασίας και καταστροφής της Πάρνηθας -από τη λειτουργία του Καζίνο μέσα στο Δρυμό, την κατάληψη των κορυφών από στρατιωτικές βάσεις και κεραιές, τη διάνοιξη νέων "δασικών" δρόμων και την επέκταση οικισμών και οικοδομικών συνεταιρισμών μέσα στα δάση, μέχρι την εγκατάσταση γιγαντιαίων ανεμογεννητριών- σύντροφοι και συντρόφισσες από την Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία ανεβήκαμε ξανά στην Πάρνηθα, με την καρδιά και το νου μας στους αγώνες για την υπεράσπιση της

ζωής, της γης και της ελευθερίας σε κάθε γωνιά της χώρας, από την Πάρνηθα και τον Αχελώ, μέχρι τα Άγραφα, την Οίτη και τον Πάρνωνα, τις Σταγιάτες και τις Σκουριές, τα Γεράνια και την Νέδα, την Εύβοια και τα νησιά, αναδεικνύοντας τη σημασία της διαρκούς συλλογικής αντίστασης απέναντι στα καταστροφικά σχέδια του Κράτους και του Κεφάλαιου.

Η καταστροφή της φύσης θα είναι καθεστώς όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός

Έξω το καζίνο, οι βάσεις, οι κεραιές, οι βίλες και οι ανεμογεννήτριες από την Πάρνηθα

Μοχαϊκή αντίσταση Κοινωνική αυτοοργάνωση Τοξική αλληλεγγύη

αντιφασιστικό τουρνουά ποδοσφαίρου 5x5

παιδική Χαρά-Κουκάκι
Σάββατο 20/6 17:00

θα ακολουθήσει βση οικονομικής ενίσχυσης

ΣΤΕΚΙ ΑΝΤΙΠΝΟΙΑ Αντιφασιστική Συνέλευση Πετραλώνων και γύρω Περιοχών

38 χρόνια κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Καταλήψεις ως πεδία αγώνα, εμπειρίες συλλογικοποίησης και αντίστασης

Προβόλι ντοκιμαντέρ "Πώς το καταλάβαμε" (67Λ) της villa amalias

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/05 19:30

στον τρίτο όροφο της κατάληψης

2ο ΔΙΗΜΕΡΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑΚΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ 20-21 ΙΟΥΝΗ ΠΑΝΚΟΣΜΟΠΟΙΩΝ!

Σάββατο 20 ΙΟΥΝΗ

19:30 Εισήλωση-βιβλιοπαρουσίαση: «Η εισήλωση της Ουτοπίας, 90 χρόνια από την Κομμουνική Επανάσταση στην Ιταλία» | Σοφία Γρηγορίου με αφιέρωση της αία έκδοσης του γραφικού novel Μαύρες Θυλάκες (Uccelli-Cagliari) από τις ολοκληρωτικές εκδόσεις Ναυτίλος.

21:00 Λίνα μουσική με τον Χ. Σπανίδη & τον Δ. Μαργαρίτου

Κυριακή 21 ΙΟΥΝΗ

19:30 Εισήλωση-παρουσίαση του νέου τεύχους της περιοδικής έκδοσης «Ελεύθερες Γυναικες» της ομώνυμης ομάδας της συλλογικότητας για τον Κομμουνικό Αναρχισμό Μαύρο & Κόκκινο.

21:00 dj-set + cocktail bar [cumbia]

*Κατά τη διάρκεια του διημέρου θα υπάσχον στο χώρο πάραυτα βιβλίο με εκατοντάδες τίτλους, bar, και πολιτικό κιάκι, μηχανήματα, ψηφιατικές & φαμίλιες από τις 18:00 το απόγευμα.

Ελευθεριακές Εκδόσεις Ναυτίλος **no pasarán**

«Κάποτε θ' ανταμώσουμε στους λόφους του ήλιου. Μην ξεχνάς. Περπάτα»

Σήμερα, 13/06/2026, συμπληρώνονται 6 χρόνια από τον κρατικό βασανισμό του αναρχικού αγωνιστή Βασίλη Μάγγου από τα τάγματα εφόδου της δημοκρατίας, ύστερα από τη μαζική κινητοποίηση που έλαβε χώρα στον Βόλο ενάντια στα καταστροφικά σχέδια για τη φύση και την τοπική κοινωνία από την ΑΓΕΤ-Lafarge. Τον κρατικό βασανισμό που οδήγησε τον Βασίλη να χάσει τη ζωή του κάποιες μέρες αργότερα, την οικογένειά του να χάσει ένα μέλος της και να δίνει χρόνια έναν τεράστιο αγώνα τόσο σε κοινωνικό επίπεδο όσο και δικαστικό, το κίνημα έναν αγωνιστή, μια απώλεια για όλους και όλες μας.

Αυτή η μέρα μας βρίσκει στο 8ο Συ-

νέδριο της ΑΠΟ στη Θεσσαλονίκη. Από την πλευρά μας στέλνουμε μήνυμα αλληλεγγύης στην οικογένεια του Βασίλη, στον κόσμο του αγώνα που σήμερα διαδηλώνει στην πόλη του Βόλου. Τιμούμε τη μνήμη του Βασίλη ως έναν αγωνιστή, ως έναν από εμάς και δηλώνουμε ότι δεν πρόκειται ούτε να ξεχάσουμε, ούτε να συγχωρέσουμε τη φρικτή κακοποίησή του από την ΕΛ.ΑΣ. για τα κέρδη κράτους και κεφαλαίου.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

6 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΑΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΜΑΓΓΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ

ΚΑΙ ΑΣ ΜΗ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΠΟΤΕ - ΘΑ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΠΑΝΤΑ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικότητων

Καταδίκη μπάτσων - βασανιστών των ΜΑΤ της αντιφασιστικής κινητοποίησης στο Γαλάτσι την 1η Νοεμβρίου 2020

Στις 20 Μάη 2026 ολοκληρώθηκε η δίκη τεσσάρων μελών της διμοιρίας των ΜΑΤ που εξαπέλυσε την άγρια επίθεση εναντίον των αναρχικών και αγωνιστών της αντιφασιστικής κινητοποίησης την 1η Νοεμβρίου 2020 στο Γαλάτσι. Η δίκη αυτή έγινε δυνατό να πραγματοποιηθεί μετά από μήνυση συλληφθέντων και βαριά τραυματισθέντων συντρόφων, αλλά και θαμώνων καφετέριας που βρίσκονταν τη στιγμή της επίθεσης στο σημείο και δέχτηκαν και αυτοί τη μανία των μπάτσων. Έτσι, παρά τις προσπάθειες για ξέπλυμα του κράτους και των κατασταλτικών μηχανισμών για τα γεγονότα της ημέρας εκείνης, αρχικά με την παραπομπή σε δίκη μόνο τεσσάρων μπάτσων από όλη τη διμοιρία που συμμετείχε στην επίθεση και κατά τη διάρκεια της δίκης με τη διαβολή των διαδηλωτών και την παρουσίασή τους ως των υπεύθυνων για ό,τι έγινε - καθώς είναι αναρχικοί - αλλά και με την υποτίμηση των θαμώνων που ευθύνονται γιατί δεν αυτοπροστατεύτηκαν και είχαν αναξίοιστοι, και μετά από πλήθος αναβολών, οι τέσσερις μπάτσοι καταδικάστηκαν από το δικαστήριο για την απρόκλητη επίθεσή τους στο Γαλάτσι την ημέρα εκείνη με χημικά και αδιάκριτο ξύλο και για τους βαρείς τραυματισμούς που προξένησαν. Οι τρεις από τους τέσσερις καταδικάστηκαν σε 20 μήνες με αναστολή ενώ ο τέταρτος, υπεύθυνος για τον βασανισμό συντρόφου ενώ φορούσε χειροπέδες και τον τραυματισμό του, σε έναν χρόνο χωρίς αναστολή. Τέλος, μέσα από τη διαδικασία αυτής της δίκης προέκυψε νέα δώξη για οχτώ μπάτσους της διμοιρίας για την ίδια υπόθεση που έχει οριστεί για εκδίκαση τον Οκτώβρη του 2026.

Η κρατική τρομοκρατία και η καταστολή, οι ξυλοδαρμοί και οι βασανισμοί αγωνιστών/-ριών από τους ένστολους δολοφόνους δεν θα μείνουν αναπάντητες.

ΠΙΣΩ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ - ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΤΑΞΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ

Η επανεμφάνιση παλιών υποθέσεων με αμφισβητήσιμα "στοιχεία" δεν είναι τυχαία. Αποτελεί κομμάτι της διαρκούς στοχοποίησης όσων επιλέγουν να αγωνίζονται. Ο Χ.Ν., ενεργό κομμάτι των κοινωνικών και ταξικών αγώνων σε γειτονιές, στέκια και σωματεία, βρίσκεται ξανά στο στόχαστρο, όπως τόσοι και τόσες που δεν αποδέχονται τη σιωπή και την υποταγή. Το κράτος θωρακίζεται αναβαθμίζοντας το νομικό του οπλοστάσιο, επιχειρώντας έτσι να επιβάλλει τον φόβο, να ποινικοποιήσει την αντίσταση και να τσακίσει κάθε συλλογική διαδικασία που γεννά αμφισβήτηση. Μέσα από κατασκευασμένα κατηγορητήρια, εξοχρωτικές δικαστικές διαδικασίες και συνεχή επιτήρηση επιδιώκεται η απομόνωση και η εξάντληση των αγωνιζόμενων, στοχεύοντας στην εξατομίκευση και στην αποπολιτικοποίηση. Παραδείγματα αυτής της κατασταλτικής εκστρατείας είναι οι μαζικές προσαγωγές διαδηλωτών, οι συλλήψεις, οι κακουργηματικές διώξεις, η ποινικοποίηση αυτοοργανωμένων πολιτιστικών δράσεων σε πανεπιστήμια, οι συστηματικοί έλεγχοι και προσαγωγές σε συγκεντρώσεις όπως αυτή της 28ης Φλεβάρη για τα Τέμπη, η άγρια καταστο-

λή διαδηλώσεων όπως της διαδήλωσης για την Παλαιστίνη (7/10), η διαδήλωση για τον Κ. Ξυμπήρη (31/10) και αυτή της 6ης Δεκεμβρίου, καθώς και οι στοχευμένες διώξεις και σκευωρίες απέναντι σε αγωνιστές. Έτσι επιχειρείται να εδραιωθεί ένα καθεστώς φόβου και τρομοκρατίας, με γειτονιές, σχολές και δρόμους γεμάτους αστυνομία και επιτήρηση, για την αναχαίτιση των αυτοοργανωμένων κοινωνικών ταξικών αντιστάσεων και την επιβολή των αντι-κοινωνικών σχεδιασμών κράτους και κεφαλαίου.

Σε μια περίοδο όξυνσης της εκμετάλλευσης και της κοινωνικής ασφυξίας, δεν κάνουμε πίσω. Απέναντι στην κρατική τρομοκρατία αντιτάσσουμε τη συλλογικότητα, την αλληλεγγύη και τη συνεχή παρουσία στους δρόμους, στις γειτονιές και στους χώρους αγώνα.

**ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΟΒΟ
ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΤΙΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ
ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΔΙΩ-
ΞΗ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ**

Αναρχικές/οι, Αλληλέγγυες/οι

Οι κοινωνικοί ταξικοί αγώνες δεν καταστέλλονται

Η επανεμφάνιση παλιών υποθέσεων με αμφισβητήσιμα «στοιχεία» δεν είναι τυχαία: αποτελεί κομμάτι της διαρκούς στοχοποίησης όσων επιλέγουν να αγωνίζονται. Ο Χ.Ν., ενεργό κομμάτι των κοινωνικών και ταξικών αγώνων σε γειτονιές, στέκια και σωματεία, βρίσκεται ξανά στο στόχαστρο, όπως τόσοι και τόσες που δεν αποδέχονται τη σιωπή και την υποταγή. Το κράτος θωρακίζεται αναβαθμίζοντας το νομικό του οπλοστάσιο, επιχειρώντας έτσι να επιβάλλει τον φόβο, να ποινικοποιήσει την αντίσταση και να τσακίσει κάθε συλλογική διαδικασία που γεννά αμφισβήτηση. Μέσα από κατασκευασμένα κατηγορητήρια, εξοχρωτικές δικαστικές διαδικασίες και συνεχή επιτήρηση επιδιώκεται η απομόνωση και η εξάντληση των αγωνιζόμενων, στοχεύοντας στην εξατομίκευση και στην αποπολιτικοποίηση. Παραδείγματα αυτής της κατασταλτικής εκστρατείας είναι οι μαζικές προσαγωγές διαδηλωτών, οι συλλήψεις, οι κακουργηματικές διώξεις, η ποινικοποίηση αυτοοργανωμένων πολιτιστικών δράσεων σε πανεπιστήμια, οι συστηματικοί έλεγχοι και προσαγωγές σε συγκεντρώσεις όπως αυτή της 28ης Φλεβάρη για τα Τέμπη, η άγρια καταστολή διαδηλώσεων όπως της διαδήλωσης για την Παλαιστίνη (7/10), η διαδήλωση για τον Κ. Ξυμπήρη (31/10) και αυτή της 6ης Δεκεμβρίου, καθώς και οι στοχευμένες διώξεις και σκευωρίες απέναντι σε αγωνιστές. Έτσι επιχειρείται να εδραιωθεί ένα καθεστώς φόβου και τρομοκρατίας, με γειτονιές, σχολές και δρόμους γεμάτους αστυνομία και επιτήρηση, για την αναχαίτιση των αυτοοργανωμένων κοινωνικών ταξικών αντιστάσεων και την επιβολή των αντι-κοινωνικών σχεδιασμών κράτους και κεφαλαίου.

Σε μια περίοδο όξυνσης της εκμετάλλευσης και της κοινωνικής ασφυξίας, δεν κάνουμε πίσω. Απέναντι στην κρατική τρομοκρατία αντιτάσσουμε τη συλλογικότητα, την αλληλεγγύη και τη συνεχή παρουσία στους δρόμους, στις γειτονιές και στους χώρους αγώνα.

**ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΟΒΟ
ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΤΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ
ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ**

**Μικροφωνική συγκέντρωση
24 Μαΐου στη 13:00
στην πλατεία Αγ. Ανδρέα (Γαλάτσι)**

Αναρχικές, Αναρχικοί
Αλληλέγγυες, Αλληλέγγυοι

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΟ 8^ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ, ΤΑΞΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ | 26-27-28 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026 | ΠΑΡΚΟ ΦΙΞ (Πατησίων & Γαλατσίου)

[...] Απέναντι στη ζοφερή προοπτική του Σύγχρονου Ολοκληρωτισμού, ξεπροβάλλουν ως μοναδική ελπίδα οι κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, οι αγώνες των ανθρώπων για την αποτίναξη της κρατικής καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Από τον εξεγερμένο λαό της Βολιβίας, την μαχόμενη Παλαιστίνη μέχρι τον εξεγερμένο λαό του Σουδάν. Από τις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στη μαχόμενη Παλαιστίνη και ενάντια στην εν εξελίξει γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού από το κράτος του Ισραήλ, τον αναρχικό αγώνα ενάντια στην πατριαρχία, την έμφυλη και αστυνομική βία, τα κυκλώματα trafficking, τη θεσμική τους συγκάλυψη και την κρατική τρομοκρατία, τις φοιτητικές κινητοποιήσεις ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, την καταστολή και την πολεμική έρευνα στα πανεπιστήμια μέχρι τους αγώνες που ξεπούν μέσα στους χώρους εκμετάλλευσης, τις μαζικές κινητοποιήσεις ενάντια σε ένα ολόκληρο σύστημα που δολοφονεί στα τρένα, στα σύνορα και στα αστυνομικά μπλόκα. Μέσα σε αυτούς τους αγώνες, οι αναρχικοί ζούμε και αναπνέουμε.

Η οργανωμένη πολιτική παρουσία και δράση μας στα υπαρκτά μέτωπα αγώνα και η συγκρότηση νέων, θέλουμε να είναι η γέφυρα ανάμεσα στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και διαθέσεις και την αναρχική κοσμοθεωρία και πρακτική, ώστε οι αντιστάσεις να γίνουν εργαλεία της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης. Πιάνουμε το νήμα και εμπνεύμαστε για ένα μέλλον που είναι εφικτό, όπως απέδειξαν σύντροφοι και συντρόφισσες που ήρθαν σε σύγκρουση με τον κόσμο της Εξουσίας και πραγματοποίησαν το αδιανόητο 90 χρόνια πριν στην επαναστατημένη Ισπανία το 1936. Πραγματοποίησαν τον κόσμο της Αναρχίας και του Ελευθεριακού Κομμουνισμού, ενσάρκωσαν την Ουτοπία!

Η διοργάνωση του 8^{ου} Ελευθεριακού Φεστιβάλ από την ΑΠΟ-ΟΣ έχει ως στόχο τη δημιουργία ενός δημόσιου και ανοιχτού πολιτικού και πολιτισμικού χώρου συνάντησης, επικοινωνίας και ζύμωσης μεταξύ των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αναπτύσσονται από τα κάτω και της παρέμβασης των αναρχικών και ελευθεριακών προταγμάτων μέσα σε αυτούς.

Ταυτόχρονα, στοχεύουμε στη δημιουργία ενός χώρου όπου όσο το δυνατόν περισσότεροι θα μπορούν να έρθουν σε επαφή με το αναρχικό πρόταγμα της κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης και το καθολικό όραμα της κοινωνικής επανάστασης, για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας μέσα από συζητήσεις και ενημερώσεις, από εκθέσεις φωτογραφίας και ντοκουμέντων.

Έτσι, θα έχουμε την ευκαιρία να δημιουργήσουμε ένα ακόμα έδαφος όπου θα αναδει-

χθούν αντιλήψεις, πρακτικές, προτάσεις, θέσεις και αγώνες των αναρχικών πάνω σε μια σειρά από ζητήματα που διατρέχουν την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της εποχής μας. Ένα δημόσιο πεδίο διαλόγου όπου θα έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να παρουσιάσουμε εμπειρίες αγώνα και πολιτικά συμπεράσματα από αντιστάσεις που ξεπούν με προοπτική την κοινωνική απελευθέρωση.

Απέναντι στη βαρβαρότητα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού που εκδηλώνεται σε παγκόσμιο επίπεδο, ως αναρχικοί, έχουμε να προτάξουμε τα όπλα της κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης αναγνωρίζοντας πως στις μέρες μας είναι επιτακτικότερη από ποτέ η σύνδεση των αγωνιζόμενων διεθνώς και ο κοινός αγώνας ενάντια στην κοι-

νή επίθεση που δεχόμαστε. Σε κάθε ανοιχτό μέτωπο του κοινωνικού και ταξικού αγώνα, όπου εκδηλώνεται η επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, επιχειρώντας την ριζοσπαστικοποίηση των αγώνων μέσα από τη σύνδεσή τους με το καθολικό κοινωνικό όραμα της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης, προτάσσοντας τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο που έχουν οι καταπιεσμένοι, την οργάνωση του αγώνα για την κοινωνική επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικότητας

Ιούλης 1936-Ιούλης 2026

90 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Στις 19 Ιουλίου 1936, 90 χρόνια πριν, ξεκίνησε το σύντομο καλοκαίρι της Αναρχίας με το ξέσπασμα της Κοινωνικής Επανάστασης στην Ισπανία, μέσα από μακροχρόνιες διαδικασίες οργάνωσης και αγώνα με πυξίδα μια χειραφετημένη κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης, δικαιοσύνης και ελευθερίας.

Τιμούμε και εμπνεύμαστε από εκείνους τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που έγραψαν μια από τις μορφορύτερες σελίδες στην ιστορία της ανθρωπότητας, στην ιστορία του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση. Που όχι μόνο πολέμησαν τον φασισμό, αλλά επέλεξαν να φανταστούν έναν άλλο κόσμο και να αγωνιστούν γι' αυτόν. Και αυτόν τον καινοφανή κόσμο συνεχίζουμε να κουλιάζουμε στις καρδιές μας.

ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ

ΟΙ ΣΕΙΡΗΝΕΣ

Η πρώτη λήψη της νέας ημερας φωτίζει τις φωνητικές προσβολές των οπών των οδών Πουχόδας, Εσπινόβινα και Λαούλ. Πολυάριθμα σπλησμένα άντρες κρατούν την περικογή του γήπεδου. Όλοι σχεδόν φορούν μπλε φόρμες. Είναι επιπλέον αγωνιστές θα συνδοθούν την επιτροπή άμυνας. Κάθιστες τους είναι ηχημένες στις οδομαχίες. Τα όπλα έχουν φορηθεί σε δυο φορητή.

Οι Ριχάρδο Σανθ και Αντόνιο Ορτίθ βάζουν πάνω στη σκεπή του πρώτου φορητού ένα ΜΓ. "Σύντροφοι, μόλις τηλεφώνησε η επιτροπή του Σανς. Οι μονάδες εγκαταλείπουν τους στρατώνες". Ο αγελοκόφος μένει άναυδος. Στα μπαλκόνια της γειτονιάς βλέπεις εκείνους που ξυπνούν νωρίς. Φάσες γεμάτες προσοχή, αλληλεγγύης και φοβισμένες. Οι αγωνιστές της γειτονιάς

"Λαέ της Καταλωνίας! Συναγεμώ!"

Να είσαι έτοιμος για πόλεμο! Η στιγμή της δράσης έφτασε. Περάσαμε μήνες και μήνες κλονισας κερτική στο φασισμό, καταγγέλοντας τη διαφθορά του, εξαπολύοντας συνθήματα, ώστε την κατ'άλληλη στιγμή να ξεσπαστεί ο λαός ενάντια στην ολέθρια αντίδραση της Ισπανίας που θα αποπειραθεί να επιβάλλει την απορρουστική της δικτατορία.

Λαέ της Καταλωνίας, αυτή η στιγμή έφτασε. Η αντίδραση, στρατιωτικοί και πολιτες, παπάδες και μεγάλες τράπεζες, όλοι μαζί, σκοπό τους έχουν να εγκαθιδρύσουν το φασισμό στην Ισπανία, με τη βοήθεια μιας στρατιωτικής δικτατορίας. (...) Εμείς, ο λαός της Καταλωνίας, να είμαστε επί ποδός πολέμου, έτοιμοι για δράση, ο κα-

θένας να 'χει τη θέση του στη μάχη τόρα που είμαστε απέναντι στον εχθρό.

Λς πολεμήσουμε με όλη μας την ψυχή να ας κρατάμε το όπλο στο χέρι, έτοιμοι για μάχη! Όποιος μείνει απαθής, προδίδει την υπόθεση της ελευθερίας του λαού. Ζήτω η CNT! Ζήτω ο ελευθεριακός κομμουνισμός! Μπροστά στο φασισμό, γενική απεργία των επαναστατών! (Πεμφερασιακή επιτροπή της C.N.T., 19 Ιουλίου 1936).

*αναφέρεται από τον Ντανιέλ Γκερέν στο βιβλίο *Ούτε Θεός, ούτε Αφέντης, ανθολογία του αναρχισμού, εκδόσεις Μασπρό/ Ισπανία 1936, Ο Ντουρρούτι και η Κοινωνική Επανάσταση, εναλλακτικές εκδόσεις Νότιος Άνεμος.*

συνεργούνται στο γήπεδο. Όποιος έχει πιστόλι το δείχνει. Οι άλλοι ζητούν όπλα. Τα αποθέματα μοιράζονται. "Τι κάνουμε; Περιμένουμε τις σειρήνες;" ρωτά ο Ντουρρούτι. Οι οδηγοί ανάβουν τις μηχανές. Μακριά ακούσις μια παραταμένη σερηνιλιά: η πρώτη σειρήνα εργοστασίου. Δεν ακούγεται λέξη. Το σωβλιαχτό δυναμώει και πλησιάζει. Όλο και περισσότερες σειρήνες σωβλιάζουν τώρα. Ο κόσμος βγαίνει στα μπαλκόνια. Τα μέλη της επιτροπής και οι συνοδοί τους ανεβαίνουν στα φορητή.

"Ζήτω η FAP", "Ζήτω η CNT" "Εμπρός!"

Τα φορητή ξεκινούν, οι άντρες σηκώνουν τα όπλα. Η μαυροκόκκινη σημαία υψώνεται σε ένα κοντάκι ανεμίζει. Φωνές από σκεπές και μπαλκόνια χειρατούν τους Ντουρρούτι, Ασάσσο, Γκαρθία Ολίβερ, Χοβέρ και Σάνθ.

*Το σύντομο καλοκαίρι της Αναρχίας, Χ.Μ. Ενιστονημπεργερα.

